

**CONSEIL DE LA REGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

SESSION ORDINAIRE 1995-1996

30 NOVEMBRE 1995

PROJET D'ORDONNANCE

contenant le budget des Voies et Moyens
de la Région de Bruxelles-Capitale
pour l'année budgétaire 1996

Amendement après rapport

Voir:

Documents du Conseil:
A-37/1 - (95-96): Projet d'ordonnance.
A-37/2 - (95-96): Rapport.

**BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE RAAD**

GEWONE ZITTING 1995-1996

30 NOVEMBER 1995

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

houdende de Middelenbegroting
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
voor het begrotingsjaar 1996

Amendement na verslag

Zie:

Stukken van de Raad:
A-37/1 - (95-96): Ontwerp van ordonnantie.
A-37/2 - (95-96): Verslag.

N°1 de M. Dominique HARMEL (F) et consorts

Article 3

Remplacer les mots «par des emprunts» par les mots «par des emprunts à plus d'un an ne dépassant pas 6.649,9 millions de francs».

JUSTIFICATION

Le montant de 6.649,9 est le résultat de la somme de :

Amortissement de la dette directe	3.188,4
Solde net à financer	3.461,5
	<hr/> 6.649,9

Le problème de gestion de trésorerie ne justifie en rien de ne pas limiter l'autorisation d'emprunt.

Comme le rappelle la Cour des Comptes (rapport p.11):

«le problème de gestion de trésorerie aurait pu être réglé différemment en précisant que la limitation du montant des emprunts du dispositif budgétaire ne concernait que ceux contractés à plus d'un an».

De plus, le Ministre peut toujours, si sa trésorerie est correctement gérée et qu'un problème de liquidités se pose, venir demander devant notre assemblée, des moyens supplémentaires.

Il faut aussi rappeler que la commission du budget avait unanimement et violemment critiqué, lors de la discussion générale du budget 1992, la disparition de la limitation de la capacité d'emprunt.

Dès lors, à la suggestion de l'unanimité de la commission des finances, un amendement réintroduisant la limitation de la capacité d'emprunt avait été déposé par l'Exécutif et adopté à l'unanimité en commission.

L'autorisation d'emprunt illimitée risque de déboucher sur un dérapage qui conduirait au non-respect de la norme du Conseil Supérieur des Finances et à une dette régionale propre.

Il y a lieu de rappeler l'article 49, §6 de la loi spéciale de financement du 18 janvier 89 qui autorise l'autorité fédérale à

«limiter la capacité d'emprunt d'un pouvoir public en fonction de la nécessité de ne pas porter atteinte à l'Union économique et à l'unité monétaire, et d'éviter toute perturbation des équilibres monétaires internes et externes ainsi qu'une détérioration structurelle des besoins de financement».

De surcroît, cette dette régionale propre de la Région de Bruxelles-Capitale, capitale de l'Europe, pourrait conduire la Belgique à ne pas respecter la norme de Maastricht et mettrait l'entrée de la Belgique dans la monnaie unique en difficulté.

Au contraire, en limitant annuellement la capacité d'emprunt, le Conseil dispose de la garantie que le jour où les prévisions en matière de recettes ne se réaliseront pas, le Gouvernement sera tenu de comprimer les dépenses au lieu de recourir de manière supplémentaire à l'emprunt, sans discussion préalable au Parlement.

Dominique HARMEL (F)
Leo GOOVAERTS (N)
Philippe DEBRY (F)

Nr. 1 van de heer Dominique HARMEL (F), cs.

Artikel 3

De woorden "door leningen", te vervangen door de woorden "door leningen van meer dan een jaar en voor ten hoogste 6.649,9 miljoen frank".

VERANTWOORDING

Het bedrag van 6.649,9 frank is de som van :

aflossing van de directe schuld:	3.188,4
netto te financieren saldo:	3.461,5
	<hr/> 6.649,9

Het probleem van thesauriebeheer rechtvaardigt geenszins dat de leningsmachtiging niet wordt beperkt.

Het Rekenhof herinnert ter zake aan het volgende (blz. 14):

“Het probleem van het thesauriebeheer had op een andere manier kunnen opgelost worden, bijvoorbeeld door te preciseren dat de beperking van het bedrag van de leningen in de begroting enkel betrekking had op de leningen van meer dan één jaar.”

Bovendien kan de Minister, indien zijn thesaurie correct wordt beheerd en er toch een liquiditeitsprobleem rijst, onze assemblée nog altijd om bijkomende middelen verzoeken.

Er zij ook aan herinnerd dat de Commissie voor de Begroting, tijdens de algemene besprekking van de begroting 1992, unaniem en heftig kritiek heeft geleverd op het opheffen van de beperking van de leningscapaciteit.

Dientengevolge had de Executieve, op voorstel van een eensgezinde Commissie voor de Financiën, een amendement ingediend dat de beperking van de leningscapaciteit opnieuw invoerde; een amendement dat eenparig door de Commissie werd aangenomen.

Een onbeperkte leningscapaciteit zou tot ontsporing kunnen leiden, die zou resulteren in het niet-naleven van de norm van de Hoge Raad van Financiën en tot een eigen gewestelijke schuld.

Er moet worden herinnerd aan artikel 49, § 6 van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989, die de federale overheid machtigt

“de leningscapaciteit van een overheid te beperken, in functie van de noodzaak om de economische unie en de monetaire eenheid niet in het gedrang te brengen, verstoringen van het interne en externe monetaire evenwicht te vermijden en een structurele ontsporing van de financieringsbehoefte te voorkomen”.

Bovendien zou deze eigen gewestelijke schuld van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, hoofdstad van Europa, ervoor kunnen zorgen dat België de Maastrichtnorm niet zou kunnen naleven en dus niet tot de monetaire unie zou kunnen toetreden.

Daarentegen heeft de Raad, door jaarlijks de leningscapaciteit te beperken, de garantie dat de Regering, wanneer de ramingen inzake ontvangsten fout blijken te zijn, de uitgaven zal moeten beperken in plaats van extra te lenen, zonder voorafgaande besprekking in het Parlement.